

mod en standsning af rustningskapløbet for så vidt angår de strategiske våben.

De nyligt afsluttede aftaler om forholdsregler til at mindske risikoen for at en atomkrig udbryder mellem De forenede Stater og Sovjetunionen og om forholdsregler til forbedring af den direkte forbindelseslinje mellem De forenede Stater og Sovjetunionen giver yderligere grund til at tro, at en almindelig forståelse vedrørende de hovedspørgsmål, som indgår i SALT, er under udvikling og kan føre til yderligere resultater i nær fremtid.

For at vende tilbage til de multilaterale overvejelser om nedrustning, så er nedrustningsudvalget i Genève naturligvis det vigtigste organ til at føre de anstrengelser og tanker, som medlemmerne af det internationale samfund gør sig, ud i livet. Og at de resultater, som indtil nu er opnået, har været begrænsede, forringer ikke den fortjenstfulde indsats, som pligtro medlemmer af dette udvalg har gjort; det afspejler blot visse af livets hårde kendsgerninger.

Det er imidlertid uomgængelig nødvendigt, at alle regeringer, som er medlemmer af det internationale samfund, påtager sig deres rimelige del af ansvaret for nedrustning. For at de kan gøre dette, må de naturligvis have lejlighed til at tage del i de bestræbelser, som udfoldes for at fremme nedrustningen. Sådanne lejligheder frembyder de ordinære generalforsamlinger, og det er rigtigt, at De forenede Nationer bør indtage en central stilling i nedrustningsbestræbelserne.

Sovjetunionen har nu foreslået, at generalforsamlingen under sin indeværende samling træffer beslutning om indkaldelse af en verdensnedrustningskonference. Vi tror, at en sådan konference, hvis den forberedes og tilrettelægges på passende måde, kan tjene en række nyttige formål. Den ville på et tidspunkt, hvor en positiv udvikling synes at være kommet i gang, understrege, at ansvaret for nedrustning er udeleligt. Den ville gøre det muligt for deltagerne at forene deres ideer og politik inden for en ramme, hvor de kunne vie hele deres interesse udelukkende til nedrustning, og heraf kunne nye og frugtbare ideer og initiativer meget vel opstå.

Med hensyn til de praktiske problemer i forbindelse med indkaldelsen af en verdens-

nedrustningskonference vil jeg gerne sige at en sådan konference bør finde sted inden for De forenede Nationers rammer. Som jeg allerede har sagt, påhviler det De forenede Nationer både for deres egen skyld og for sagens skyld at stå i centrum af nedrustningsdrøftelserne.

I indeværende år har det mest bemærkelsesværdige resultat af nedrustningsudvalgets arbejde været opnåelse af enighed om et udkast til en konvention om forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af bakteriologiske våben og toksiner og af disses tilintetgørelse. Jeg vil understrege de sidste ord „og om disses tilintetgørelse“, fordi de viser, at dette er en aftale om virkelig nedrustning, den første siden 2. verdenskrig. Det er en aftale af begrænset omfang, men vi hilser den i høj grad velkommen både på grund af dens genstands afskyelighed, og fordi den udgør et reelt nedrustningsskridt.

Den danske regering ville – som mange andre – oprigtigt have håbet at der var opnået enighed ikke alene med hensyn til biologiske våben og toksiner, men også med hensyn til kemiske våben i almindelighed. Det er imidlertid en uomtvistelig kendsgerning, at kontrol- og verifikationsproblemerne, når det drejer sig om kemiske våben, er yderst komplicerede, og de må naturligvis løses på en måde, som er tilfredsstillende for alle implicerede landes bona fide sikkerhedsinteresser. Det vil ikke tjene noget nyttigt formål, tværtimod kunne det let komme til at virke mod hensigten at presse på for en omfattende aftale, hvis kontrol- og verifikationsbestemmelser var utilstrækkelige. Hermed ønsker jeg ikke at antyde, at bestræbelser for at nå en aftale om kemiske våben på nogen måde kan eller bør mindskes. Tværtimod bør de i overensstemmelse med udkastet til en konvention om biologiske våben og toksiner fortsættes energisk og uden forsinkelse.

I lang tid er der ingen håndgribelige fremskridt sket i retning af en fuldstændigt prøvestopaf tale igennem udarbejdelsen af en aftale om forbud mod underjordiske atomprøvesprængninger. De fortsatte atomvåbenafprøvninger bekymrer verden, som er ved at blive træt af den tilsyneladende endeløse udsættelse af indgåelsen af en aftale om et fuldstændigt prøvestop. Man skulle mene, at de tekniske sider af spørgsmålet efterhånden